

anvende sin Tid i Statens Tjeneste. Et af Lo: Enten har han forsømt sit Arbejde i Statens Tjeneste, eller ogsaa har han faaet disse 400 Rbd. for Ingenting; Et af Lo maa være Tilfældet. Men det gaaer dog virkelig ikke an, at man taler om, at der skal spares og spares, og saa uden videre, naar Loven af 1861 fastsætter en fast Løn for Embedsmanden, to Aar efter giver en Mand et Honorar, som udgjør en Trediedeel af hans Lønning.

Finantsministeren: Det ærebe Medlem maa tilgive mig, at jeg i alt Fald foreløbig maa forbeholde mig Ret til at undersøge dette Spørgsmaal, inden jeg kan erkjende, at der foreligger en Omgaaen af Loven. Der har, som sagt, ikke været givet mig mindste Leilighed til at undersøge dette Forhold, og det forekommer mig strengt taget ikke at ligge for ved det Forslag, som det ærebe Medlem har stillet. Saameget kan jeg imidlertid sige i Almindelighed, at ingen Omgaaen af Loven skal blive taalt af mig, naar jeg kommer til Kundskab derom.

Winther: Det vilde efter min Mening være den meest forkeerte Deconomi og den meest uheldige Fremgangsmaade fra Thingets Side, dersom man vilde vedtage det Forslag, som er stillet af det ærebe Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) om at nægte 1,000 Rbd. til Fremme af Revisionsarbejdet, naar den ærebe Minister har erklæret, at han da ikke vilde være istand til at faae Revisionen fremmet saaledes, som vi Alle maae ønske, at det skeer, for at vi kunne komme til den rette Indsigt i Anvendelsen af Statens Midler. Der er vist ikke et eneste Punkt i vore Statsudgifter, som man nødigere skal spare paa end netop dette. Dette er blot en Tilføjning til det, som den ærebe Minister har sagt; jeg har iøvrigt tildeels fremsført det ved 2den Behandling, men da det ærebe Medlem ikke har taget i Betænkning, uagtet han stod aldeles ene, troer jeg, i Finantsudvalget med sin Anskuelse, dog at bringe dette Forslag frem i Thinget, saa forekommer det mig, at Thinget heller ikke kan tage mig det ilde op, at jeg gjentager, hvad jeg har sagt. — Hvad Spørgs-

maalet om § 27 angaaer, da anseer jeg det for misligt at forandre den Fremgangsmaade, der i flere Aar har været brugt. Forfaabidt den ærebe Minister ikke er istand til at opgive de Summer, der skulle indsættes for alle de Love, der foreligge, forekommer det mig, at man dog maatte kunne faae en Deel af dem betegne i Paragraphen, og for det Tilfælde, at der senere skulde komme Love til, som man ikke nu er istand til at opgive under bestemte Conti, kunde man gaae til den Udvei, som den ærebe Minister antydede, nemlig at forelægge en Tillægsbevillingslov. At vedtage Paragraphen i den forandrede Skikkelse, hvori den er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, har jeg ikke kunnet gaae ind paa, idet man jo berøved, som allerede bemærket af den ærebe Minister, vender tilbage til en Form, man har forladt, fordi man fandt, den var utilfredsstillende. Jeg vil derfor hverken stemme for, at Paragraphen gaaer ud, saaledes som det er foreslaaet af den hvidærede Minister, og ikke heller for den Form for samme, der er foreslaaet i Forslaget under Nr. 61, men stemme mod begge disse Forslag.

Formanden: Det ærebe Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

N. Hansen: Overfor det ærebe Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) skal jeg kun gjøre den personlige Bemærkning, at det har glædet mig meget i de sidste Dage at høre, hvilken Vægt han lægger paa Ministerens Erklæringer, og jeg skulde ønske, at han ogsaa i Fremtiden vil gjøre dette, thi saa vilde vi slippe for megen — efter min Formening, vel at mærke — unyttig Tale.

J. N. Hansen: Jeg vil ikke tale for Forslaget under Nr. 56; tværtimod troer jeg, det vilde være rigtigt, om Forslagsstilleren tog det tilbage, men jeg skal udtale, at man ikke skulde troe, der kunde være fremkommet den fjerneste Tvivl med Hensyn til Fortolkningen af de to paagjældende Paragrapher i Lønningslovene af 1860 og 61. Naar Loven af 1860, som alene angaaer Embedsmænd i Ministerierne, ligesom ogsaa Loven af 1861, der an-